

Л.Г. Євсєєва (Полтавський університет споживчої кооперації України)

Інтервальне моделювання оптимізаційних задач розміщення

Подається концепція інтервального математичного моделювання в геометричному проектуванні [1] як математичного моделювання з урахування похибок вихідних даних задачі на основі використання інтервальної геометрії [2], нового додатку інтервального аналізу в геометричному проектуванні, започаткованого Ю.Г. Стояном у 1992 році.

Побудова інтервальної математичної моделі оптимізаційної задачі розміщення геометричних об'єктів передбачає інтервальне математичне моделювання геометричних об'єктів, що розміщуються, та області розміщення; побудову області допустимих значень інтервальним моделюванням обмежень на взаємодії об'єктів розміщення на основі використання інтервальних Φ - відображень [3], які є аналогами Φ - функцій [1]; а також побудову інтервального критерія F якості розміщення як інтервального відображення.

Інтервальна математична модель загальної оптимізаційної задачі розміщення інтервальних об'єктів $S_k(\langle U_k \rangle) = \text{int } S_k(\langle U_k \rangle) \cup \text{fr } S_k(\langle U_k \rangle) \subset \mathbf{I}_s^m \mathbf{R}$, $k \in J_n$, в інтервальній області $\Omega(\langle U_0 \rangle) = \text{int } \Omega(\langle U_0 \rangle) \cup \text{fr } \Omega(\langle U_0 \rangle) \subset \mathbf{I}_s^m \mathbf{R}$, $\mathbf{I}_s^m \mathbf{R} = \underbrace{\mathbf{I}_s \mathbf{R} \times \mathbf{I}_s \mathbf{R} \times \dots \times \mathbf{I}_s \mathbf{R}}_m$, є такою

$$F(\langle U \rangle) \rightarrow \text{extr}, \quad (1)$$

$$\langle U \rangle = (\langle U_1 \rangle, \langle U_2 \rangle, \dots, \langle U_n \rangle) \in \mathbf{D} \subseteq \mathbf{I}_s^q \mathbf{R}, q = m \cdot n,$$

\mathbf{D} – інтервальна область допустимих розв'язків, що описується системою інтервальних нерівностей виду

$$\begin{cases} \Phi_{0k}(\langle U_0 \rangle, \langle U_k \rangle) - \rho_{0k}^- \geq 0 \\ -\Phi_{0k}(\langle U_0 \rangle, \langle U_i \rangle) + \rho_{0k}^+ \geq 0 \\ \Phi_{ij}(\langle U_i \rangle, \langle U_j \rangle) - \rho_{ij}^- \geq 0 \\ -\Phi_{ij}(\langle U_i \rangle, \langle U_j \rangle) + \rho_{ij}^+ \geq 0, \end{cases} \quad (2)$$

$\forall i < j \in J_n = \{1, 2, \dots, n\}$, $\forall k \in J_n$, $\mathbf{0} = \langle 0, 0 \rangle \in \mathbf{I}_s \mathbf{R}$, $\overline{\langle X \rangle} = \overline{\langle x, v_x \rangle} = \langle x, -v_x \rangle$ – спряження елемента $\langle X \rangle = \langle x, v_x \rangle \in \mathbf{I}_s \mathbf{R}$, F – інтервальне відображення $F: \mathbf{I}_s^q \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{I}_s \mathbf{R}$, \mathbf{D} – інтервальна область допустимих розв'язків задачі ($\mathbf{D} \neq \text{int } \mathbf{D}, \mathbf{D} \neq \text{cl } \mathbf{D}$), $\mathbf{I}_s \mathbf{R}$ – розширений простір центрованих інтервалів [2], $\rho_{ij}^-, \rho_{ij}^+, \rho_{0i}^-, \rho_{0i}^+$ – мінімальні і максимальні допустимі інтервальні відстані між об'єктами, що розміщуються, об'єктами і областю розміщення відповідно згідно введеної метрики (евклідової чи інтервальної), $\Phi_{ij}(\langle U_i \rangle, \langle U_j \rangle)$, $\Phi_{0k}(\langle U_0 \rangle, \langle U_k \rangle)$ – інтервальні Φ - відображення пари інтервальних об'єктів $S_i(\langle U_i \rangle)$ та $S_j(\langle U_j \rangle)$ і інтервального об'єкта $S_k(\langle U_k \rangle)$ та топологічного доповнення $\Omega^*(\langle U_0 \rangle) = (\mathbf{I}_s^m \mathbf{R} \setminus \text{cl } \Omega(\langle U_0 \rangle)) \cup \text{fr } \Omega(\langle U_0 \rangle)$ до усієї Ω .

Досліджуються прикладні аспекти інтервального математичного моделювання. Так, в порошковій металургії запропоновано імітаційне інтервальне моделювання властивостей сплаву в залежності від розмірів гранул порошку [4]. Інтервальна математична модель задачі оптимізації кількості порошку, потрібного для досягнення певного рівня пористості сплаву з порошкових матеріалів при виготовленні виробу з антифрикційних матеріалів має вигляді

$$\Gamma(\langle U \rangle) = \langle \gamma, v_\gamma \rangle = \sum_{k=1}^n F(\langle U_k \rangle) = \left\langle \sum_{k=1}^n f_1(u_k), \sum_{k=1}^n f_2(v_{u_k}) \right\rangle \rightarrow \min, \quad (3)$$

де

$$f_1(u_k) = \begin{cases} 1, \text{ якщо } \mathbf{p}_3(S_k(\langle U_k \rangle)) \subset \mathbf{p}_3(\mathbf{D}) \\ 0, \text{ якщо } \mathbf{p}_3(S_k(\langle U_k \rangle)) \not\subset \mathbf{p}_3(\mathbf{D}), \end{cases} \quad f_2(v_{u_k}) = \begin{cases} 1, \text{ якщо } \mathbf{q}_3(S_k(\langle U_k \rangle)) \subset \mathbf{q}_3(\mathbf{D}) \\ 0, \text{ якщо } \mathbf{q}_3(S_k(\langle U_k \rangle)) \not\subset \mathbf{q}_3(\mathbf{D}), \end{cases}$$

$\langle U \rangle = (\langle U_1 \rangle, \langle U_2 \rangle, \dots, \langle U_n \rangle) \in \mathbf{I}_s^{3n} \mathbf{R}$, $\langle U_k \rangle = \langle u_k, v_{u_k} \rangle = (\langle X_k \rangle, \langle Y_k \rangle, \langle Z_k \rangle) \in \mathbf{I}_s^3 \mathbf{R}$, $\forall k \in J_n$,
 $\mathbf{S}_k(\langle U_k \rangle) \subset \mathbf{I}_s^3 \mathbf{R}$ – інтервальна куля (математична модель гранули порошку), $\mathbf{D}(\langle U_0 \rangle) \subset \mathbf{I}_s^3 \mathbf{R}$ –
інтервальна циліндрична область (математична модель циліндричної області розміщення),
яка визначається за (2) при $\rho_{ij}^- = \rho_{ij}^+ = \rho_{0k}^- = \rho_{0k}^+ = \mathbf{0}$, $\mathbf{0} = \langle 0, 0 \rangle \in \mathbf{I}_s \mathbf{R}$, $\mathbf{p}_3(\langle U \rangle) = (x, y, z) \in R^3$,
 $\mathbf{r}_3(\langle U \rangle) = (v_x, v_y, v_z) \in R^3$, $\langle U \rangle = (\langle X \rangle, \langle Y \rangle, \langle Z \rangle) \in \mathbf{I}_s^3 \mathbf{R}$.

Інтервальна оптимізаційна задача (3) розглядається як послідовність оптимізаційних
задач упакування інтервальних куль $\mathbf{S}_k(\langle U_k \rangle)$, $\forall k \in J_n$, в інтервальну циліндричну область
 Ω з інтервальним критерієм якості

$$\kappa_k(\langle \tilde{U} \rangle) = \inf_{(\langle U \rangle, \langle H \rangle) \in \tilde{\mathbf{D}} \subset \mathbf{I}_s^{3n+1} \mathbf{R}} \langle H_k \rangle, \quad \forall k \in J_n, \quad (4)$$

де $\langle H_k \rangle$ – інтервальна висота зайнятої частини області Ω після розміщення в ній \mathbf{S}_k .

Кожна з k , $k \in J_n$, перетворюється до двокритеріальної оптимізаційної задачі через
занурення [4] в евклідів простір. В результаті розв'язання задачі (3) одержуємо інтервал, в
який гарантовано влучає значення функції цілі поставленої задачі.

Сформульовано умови еквівалентності задач оптимізації в інтервальному та
евклідовому просторі. Аналіз результатів дослідження доводить доцільність та ефективність
інтервального математичного моделювання.

1. Стоян Ю. Г., Яковлев С. В. Математические модели и оптимизационные методы геометрического проектирования. – К.: Наук. думка, 1986. – 267 с.

2. Стоян Ю. Г. Введення в інтервальну геометрію: Навч. посіб. – Х.: ХНУРЕ, 2006. – 98 с.

3. Evseyeva L. Modelling of Interaction of the n-D Spheres withing Interval Spaces / L. Evseyeva, T. Romanova, I. Grebennik // Telecommunications and Radio Engineering. – 2007. – V. 66, N 3. – P. 273–281.

4. А. с. Україна. Комп'ютерна програма “Имитационное моделирование свойств сплава” / Ю.Г. Стоян, Л.Г. Євсєєва, Г.Н. Яськов. – № 27362; опубл. 23.01.09.